

C/2023/142

16.10.2023.

Prasība, kas celta 2023. gada 17. jūlijā – ABN AMRO Bank un ABN AMRO Hypotheken Groep/VNV

(Lieta T-428/23)

(C/2023/142)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ABN AMRO Bank NV (Amsterdama, Nīderlande), ABN AMRO Hypotheken Groep BV (Amersfoort, Nīderlande) (pārstāvji: R. Raas un T. Barkhuysen, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt VNV 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23), tostarp pielikumus, ciktāl ar to ir nepareizi un nepamatoti noteiktas ABN AMRO Hypotheken Groep (turpmāk tekstā – “AAHG”) iemaksas par 2016., 2017., 2018., 2019., 2020., 2021., 2022. un/vai 2023. gadu, iekļaujot AAHG bilancē uzskaitīto korekcijas posteni iemaksu aprēķinā un it īpaši AAHG “pasīvu kopsummā”; un
- piespriest VNV segt ABN AMRO tiesāšanās izdevumus vai, pakārtoti, attiecīgu daļu no tās tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Pārsūdzētajā lēmumā AAHG iemaksas Vienotajā noregulējuma valdē (turpmāk tekstā – “VNV”) par 2016.–2023. gadu esot noteiktas pretēji Regulai (ES) Nr. 806/2014 un Deleģētajai regulai (ES) 2015/63, kļūdaini un nepamatoti iekļaujot grāmatvedības korekcijas posteni novērtējuma bāzē un neizslēdzot to no VNV iemaksu aprēķina kā grupas iekšējās saistības saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/63 5. panta 1. punktu. ABN AMRO, protams, labprāt esot gatava izpildīt savu pienākumu veikt iemaksas VNV, bet nevēloties maksāt divreiz par tām pašām saistībām, kas būtībā bija viens un tas pats pienākums. Šajā sakarā VNV:
 - neesot pietiekami ņēmusi vērā īpašos apstākļus, kas izriet no tā, kā ABN AMRO ir strukturējusi savus vērtspapīrošanas darījumus;
 - esot interpretējusi Regulas Nr. 806/2014 70. pantu pretēji regulas formulējumam, mērķiem un kontekstam, neiekļaujot novērtējuma bāzē vienīgi AAHG faktiskās saistības;
 - nepareizi un nepamatoti esot piemērojusi Deleģētās regulas 2015/63 3. panta 11. punktā ietverto “pasīvu kopsummas” definīciju, lai noteiktu VNV iemaksas fiksēto daļu, lai gan šī definīcija attiecas tikai uz riska koriģētajām iemaksām; un
 - esot piemērojusi Regulu Nr. 806/2014 un Deleģēto regulu 2015/63 pretēji to mērķiem, tādējādi radot nepamatotu un neizskaidrojamu dubultu maksājumu.
2. Ar pārsūdzēto lēmumu esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, tiesiskās palāvības aizsardzības princips un tiesības uz labu pārvaldību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants), kas esot jāskata saistībā ar tiesībām uz īpašuma aizsardzību (Hartas 17. pants).
 - VNV pretēji likumam *de facto* atceļot iepriekšējos oficiāli pieņemtos lēmumus par iemaksām 2016.–2022. gadam attiecībā uz AAHG.
 - VNV atkāpjoties – arī attiecībā uz 2023. gadu – no ilgstoši iedibinātās prakses attiecībā uz AAHG iemaksu noteikšanu un tā, ko gadiem ilgi ABN AMRO sagaidīja no VNV un *De Nederlandsche Bank N.V.* (turpmāk tekstā – “DNB”), pamatojoties uz saraksti ar VNV un DNB, kā arī uz formāliem lēmumiem par iemaksām 2016.–2022. gadam.

-
- *ABN AMRO* esot rīkojusies saskaņā ar tai pausto uzticību. Tādējādi tai esot liegta iespēja pārvēršanas vērtspāpīrošanas darījumus iekļaut citur bilancē, tos izbeigt vai likvidēt agrāk un tādējādi likvidēt korekcijas posteni *AAHG* bilancē un līdz ar to arī nepamatoto dubulto ieņēmumojumu.
3. Pārsūdzētais VNV lēmums pats esot pretrunā samērīguma principam (LESD 5. panta 4. punkts un Hartas 52. panta 1. punkts), ko aizsargā arī tiesības uz labu pārvaldību (Hartas 41. pants) un tiesības uz īpašuma aizsardzību (Hartas 17. pants).
- *ABN AMRO* esot bijis *AAHG* vārdā jāmaksā VNV summa, kas bija nepārprotami noteikta pārāk liela.
 - Pārsūdzētā lēmuma negatīvās sekas *ABN AMRO* esot nesamērīgas ar VNV mērķi.
-